

مازندران و استرآباد

تألیف
ه. ل. رایینو

ترجمه
غلامعلی وحید مازندرانی

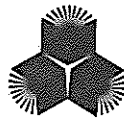
شرکت انتشارات علمی و فرهنگی

۱۴۷

چاپ اوّل: ۱۳۳۶

چاپ سوّم: ۱۳۶۵

www.tabarestan.info
تبرستان



شرکت انتشارات علمی و فرهنگی

وابسته
وزارت فرهنگ و آموزش عالی

سه هزار نسخه از این کتاب در چاپخانه شرکت انتشارات علمی و فرهنگی چاپ شد.

کلیه حقوق برای ناشر محفوظ است

نقی آباد، سعدآباد، شفیع آباد، شیرآباد، زرین گل.

۲- رامیان: گل چشمه، (سابقاً درهویه) اسپرنجان، جوزچال، کبود-چشمه، خاندوز، کومیان، لیرو، میرمحل، نرکس چال، نوده اسمعیل خان «۱۱۸» (نوده میر سعدالله خان) (نوده علی نقی خان) پاقلعه، پلرم، رامیان (در ناحیه‌ای که محصور بدو تپه مستور از جنگل است بنام کوه خوش ییلاق) رزی، سیدکلا، سوخته سرا، توران، وطن.

کوه‌های رامیان عبارتند از: آسمیان که قلعه پوران در آنجا است نیلاکوه در جنوب چکور. در میان این دو محلی است که تپه تخت رستم در آنجا است. این کوه گاهی، ماران کوه و ایلان کرگان خوانده میشود. قلعه ماران، در میان چمن‌زاری واقع است و راه باریکی که با آنجا منتهی میشود، در مقابل مهاجمین به آسانی قابل دفاع است.

دهات کوهسار

(الف) چناشک: ایترجلو، چلین، چناشک، (در یک فرسخی تولین) دره قدمگاه، دوروک، کرفنگ، حسین آباد یاسینا، کاشی‌دار، نراب، قشلاق، رودبار یا چمن قشلاق، سیب چال، والمان یا وامنان (ظهیرالدین ولابن را در شهر دوین ذکر نموده است).

(ب) قانچی: بلان جرك، دوجوز، فارسین، قانچی، تیلخوا، (شاید دل‌آباد بوده) زردوا.

(ج) کوهسار: علی‌آباد، برین، برنجان، برنچ بین، چکرچال، چمنی، دهنه کلاسنکیان، ده جولی، دوخر، دودرجن، یا قلعه سیده، دوزین، فارسین-فیرنگ (نهری که از یارسیان به حوزه کرگان جاری است تارا نام دارد) فیرنگ، گلستان گل‌سرا، اسفرنجان، کنده خر، خندوشر، خرم‌آباد، مهدی‌آباد، قلعه-